

ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว
ระดับที่ 3 ของโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดชลบุรี
KEY SUCCESS FACTORS OF ORGANIZATIONAL MANAGEMENT TOWARDS GREEN
INDUSTRIES LEVEL 3 OF INDUSTRIAL FACTORIES IN CHONBURI PROVINCE

ชิวัน ทรายอินทร *

Cheewan Sai-inthon

อนุชาติ บุณนาค **

Anuchart Bunnag

ตรีวิทย์ อัสวศิริศิลป์ ***

Treewit Assawasirisil

(Received : February 11, 2019, Revised : June 19, 2019, Accepted : June 23, 2019)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรี และเปรียบเทียบปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรี ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีที่ผ่านเกณฑ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 จำนวน 437 แห่ง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีที่ผ่านเกณฑ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 จำนวน 205 คน และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีแอลเอสดี LSD ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ด้านการประสานงาน รองลงมาคือ ด้านการควบคุม ด้านการจัดองค์การ

* นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก, e-mail :

cheewan.sai@hotmail.com

** อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก, e-mail : abunnag@gmail.com

*** อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก, e-mail : driwit@yahoo.com

ด้านการสั่งการ และด้านการวางแผน ตามลำดับ และผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีที่ผ่านเกณฑ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ที่มีประเภทอุตสาหกรรมต่างกัน ให้ความสำคัญของปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : อุตสาหกรรมสีเขียว ปัจจัยแห่งความสำเร็จ การบริหารจัดการองค์การ

Abstract

This research aimed to 1) study the success factors of organization management towards green industry level 3 of industrial factories in Chonburi province 2) to compare the success factors in the organization management to the green industry level 3 of the factory in Chonburi province. The population is 437 factorys comprised for the management of industrial establishments in Chonburi province that passed the Green Industry Project Level 3. Sample include 205 people management of Industrial Establishments in Chonburi Province have passed green industry level 3. The research instrument was a questionnaire with an IOC ranging from 0.60 to 1.00 and the reliability of the questionnaire was 0.97. Analysis of data by frequency, percentage, mean, standard deviation, hypothesis testing was one-way ANOVA. And comparison of LSD at statistically significant level 0.05. The research found that the success factors of organization management towards green industry level 3 in overall and in all aspects, the importance is at a high level. The most important aspect is coordinating, controlling, organizing, commanding and planning respectively. The results of the hypothesis testing showed that the executives of the factories in Chonburi province who passed the criteria of green industry project Level 3 with different industries. The importance of success factors in the management of the organizational to green industry level 3 in overall and in all aspects were difference at significant level 0.05

Keywords : Green industry, Key success factors, Organizational management

บทนำ

คำว่า “ภาวะโลกร้อน” เป็นภาวะการณ์ที่คนทั่วโลกให้ความสนใจ เพราะสภาพอากาศที่แปรปรวนอย่างมากในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นฝนแล้ง ฝนหลงฤดู อากาศที่ร้อนจัด หรืออากาศหนาวจัด รวมทั้งภัยธรรมชาติที่นับวันจะยิ่งรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ กำลังส่งสัญญาณบอกให้รู้ว่าภาวะโลกร้อน ไม่ควรจะมีมองข้าม หรือเพิกเฉยได้อีกต่อไป ภาวะโลกร้อน (Global Warming) หรือ ภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง (Climate Change) หมายถึง การที่อุณหภูมิเฉลี่ยของอากาศบนโลกสูงขึ้น สาเหตุที่ทำให้เกิดภาวะโลกร้อน เพราะก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas) ที่เพิ่มขึ้นจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ เช่น การเผาผลาญถ่านหิน และเชื้อเพลิงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างฟุ่มเฟือย รวมไปถึงสารเคมีที่มีส่วนผสมของก๊าซเรือนกระจกที่มนุษย์ใช้ และอื่น ๆ อีกมากมาย จึงทำให้ก๊าซเรือนกระจกเหล่านี้ลอยขึ้นไปรวมตัวกันอยู่บนชั้นบรรยากาศของโลก ทำให้รังสีของดวงอาทิตย์ที่ควรสะท้อนกลับออกไปในปริมาณที่เหมาะสมกลับถูกก๊าซเรือนกระจกเหล่านี้กักเก็บไว้ ทำให้อุณหภูมิของโลกค่อย ๆ สูงขึ้นจากเดิม (หน่วยวิทยาศาสตร์กรีนพีซ, 2555)

จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยเป็นศูนย์กลางการนำเข้าและส่งออกที่สำคัญ การมีท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบังเป็นท่าเรือหลักในการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ และท่าเลที่ตั้งที่ไม่ไกลจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ทำให้นักลงทุนนิยมมาใช้จังหวัดชลบุรีเป็นฐานการผลิต การกระจายสินค้า กระจายตัวอยู่ตามนิคมอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร นิคมอุตสาหกรรมเหมราชชลบุรี เหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ด แห่งที่ 2 จ.ชลบุรี นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง โครงการ 1, 2 และ 3 ฯลฯ และมีแนวโน้มการขยายพื้นที่เพิ่มเติมในอนาคต (สำนักงานจังหวัดชลบุรี, 2555)

การเพิ่มขึ้นของพื้นที่อุตสาหกรรมได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีผลกระทบโดยตรงต่อประชาชนในชุมชนโดยรอบ จึงมักมีข้อร้องเรียนโรงงาน เรื่องการปล่อยน้ำเสีย การทิ้งขยะอุตสาหกรรม รวมทั้งผลกระทบต่อสุขภาพ จากฝุ่นควันสารพิษที่ออกมาจากโรงงานอุตสาหกรรมอยู่เป็นประจำ จากปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น สถานประกอบการในจังหวัดชลบุรี หลาย ๆ องค์กร ได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว โดยกระทรวงอุตสาหกรรมจัดให้มีกิจกรรมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวขึ้น สถานประกอบการในจังหวัดชลบุรีมีองค์กรที่ดำเนินกิจกรรมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวไปแล้วในระดับต่าง ๆ ดังนี้ (สำนักส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว, 2559)

ระดับที่ 1 มีความมุ่งมั่นสีเขียว Green Commitment คือความมุ่งมั่นที่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีการสื่อสารภายในองค์กรให้ทราบโดยทั่วกัน 819 แห่ง

ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity) คือการดำเนินกิจกรรมเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้สำเร็จตามความมุ่งมั่นที่ตั้งไว้ 305 แห่ง

ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System) คือการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ มีการติดตาม ประเมินผล และทบทวนเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นที่ยอมรับ และ การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ 437 แห่ง

ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) คือการที่ทุกคนในองค์กรให้ความร่วมมือร่วมใจดำเนินงาน อย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในทุกด้านของการประกอบกิจการ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์การ 15 แห่ง

ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network) คือการแสดงถึงการขยายเครือข่ายตลอดห่วงโซ่อุปทานสีเขียว โดยสนับสนุนให้ลูกค้าและพันธมิตรเข้าสู่กระบวนการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวด้วย ซึ่งในปัจจุบันจังหวัดชลบุรียังไม่มีผู้ประกอบการรายใดได้รับการรับรองอยู่ในระดับนี้รวมทั้งหมด 1,576 แห่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรี

2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยด้านองค์การ

สมมติฐานของการวิจัย

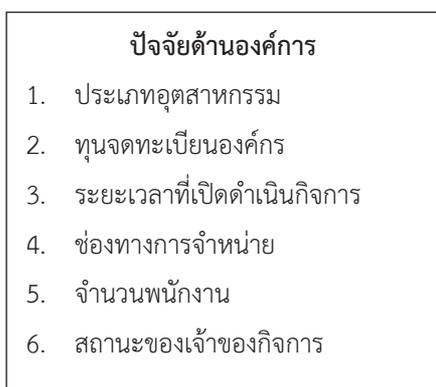
ผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีที่ผ่านเกณฑ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ที่มีปัจจัยด้านองค์การต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 แตกต่างกัน

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการจัดการของ Henri Fayol (อ้างอิงใน อำนาจ ชีรวณิช, 2553) ใน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดองค์การ 3) ด้านการบังคับบัญชาสั่งการ 4) ด้านการประสานงาน และ 5) ด้านการควบคุม มากำหนดเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัยครั้งนี้

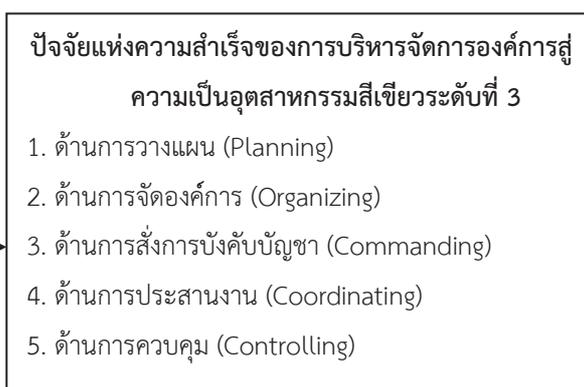
ตัวแปรอิสระ

(Independent Variables)

ตัวแปรตาม

(Dependent Variables)

รูปที่ 1 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

คำนิยามศัพท์

กำหนดคำนิยามศัพท์ของงานวิจัย ดังนี้

ปัจจัยด้านองค์การ ได้แก่ 1) ประเภทอุตสาหกรรม 2) ทุนจดทะเบียนองค์กร 3) ระยะเวลาที่เปิดดำเนินกิจการ 4) ช่องทางการจำหน่าย 5) จำนวนพนักงาน 6) สถานะของเจ้าของกิจการ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 ได้แก่ 1) ด้านการวางแผน (Planning) 2) ด้านการจัดองค์การ (Organizing) 3) ด้านการประสานงาน (Coordinating) 4) ด้านการสั่งการบังคับบัญชา (Commanding) 5) ด้านการควบคุม (Controlling)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรี ให้สามารถดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ให้ผ่านระดับที่ 3

วิธีการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาตามทฤษฎีการจัดการของ Henri Fayol ใน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดองค์การ 3) ด้านการบังคับบัญชาสั่งการ 4) ด้านการประสานงาน และ 5) ด้านการควบคุม (อำนาจ อีรวนิช, 2553)

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีที่ผ่านเกณฑ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 จำนวน 437 แห่ง (สำนักส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว, 2559)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีที่ผ่านเกณฑ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูล จำนวน 205 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตาราง Krejcie and Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

ขอบเขตด้านพื้นที่

สถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีที่ผ่านเกณฑ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3

ขอบเขตด้านเวลา การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตด้านเวลาในช่วงเดือน มกราคม ถึง เมษายน พ.ศ.2561 เป็นระยะเวลา 4 เดือน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยด้านองค์การของผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีที่ผ่านเกณฑ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ประกอบด้วย 1) ประเภทอุตสาหกรรม 2) ทุนจดทะเบียนองค์กร 3) ระยะเวลาที่เปิดดำเนินการ 4) ช่องทางการจำหน่าย 5) จำนวนพนักงาน และ 6) สถานะของเจ้าของกิจการ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ใน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดองค์การ 3) ด้านการบังคับบัญชาสั่งการ 4) ด้านการประสานงาน และ 5) ด้านการควบคุม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถาม ดังนี้

5	หมายถึง	ความสำคัญมากที่สุด
4	หมายถึง	ความสำคัญมาก
3	หมายถึง	ความสำคัญปานกลาง
2	หมายถึง	ความสำคัญน้อย
1	หมายถึง	ความสำคัญน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. นำร่างแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา

2. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

3. นำแบบสอบถามจากข้อ 2 เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีที่ผ่านเกณฑ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 30 คน แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการวิเคราะห์

หาความเชื่อมั่นตามวิธีของ Cronbach's Alpha Coefficient (Cronbach, 1970) ได้ค่าความเชื่อมั่นภาพรวมทั้งฉบับ 0.94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก ถึงผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีที่ผ่านเกณฑ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3
2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถาม จำนวน 205 ฉบับ ให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 205 คน ทางไปรษณีย์พร้อมกำหนดวันส่งแบบสอบถามกลับ และผู้วิจัยได้แนบซองเอกสารติดแสตมป์ที่เจ้าหน้าที่ของไปรษณีย์ เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งแบบสอบถามกลับทางไปรษณีย์
3. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 202 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.54
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลที่ได้มาลงรหัส และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยด้านองค์การ วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยแห่งความสำเร็จของการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (sd.)
3. การวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 3 โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
4. การทดสอบสมมติฐาน วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t-Test F-Test และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีแอลเอสดี (LSD) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิจัย

ข้อมูลปัจจัยองค์การ

ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมประเภทอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 1,000 ล้านบาท เป็นสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมที่เปิดดำเนินการมากกว่า 15 ปีขึ้นไป เป็นสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ มีจำนวนพนักงานมากกว่า 500-1,000 คน เป็นสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมที่ต่างชาติเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่

ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรี

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ด้านการประสานงาน รองลงมาคือ ด้านการควบคุม ด้านการจัดองค์การ ด้านการสั่งการ และด้านการวางแผน ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดของแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านการประสานงาน เป็นด้านที่มีความสำคัญมากที่สุด พบว่า ในภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การประสานงานระหว่างคณะทำงานกับบุคคลต่าง ๆ ที่รับผิดชอบในเรื่องอุตสาหกรรมสีเขียว มีการดำเนินโครงการอย่างใกล้ชิดและเหมาะสม การประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานราชการมีการประชุมเพื่อประสานการทำงานและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างสมาชิกในองค์การ การประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในบริษัทมีประสิทธิภาพ

2. ด้านการควบคุม ในภาพรวมมีความสำคัญระดับมาก โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ดำเนินการตรวจประเมินภายในระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่กำหนด คุณภาพสิ่งแวดล้อมรวมถึงเครื่องมือที่นำมาใช้ในการเฝ้าติดตามและตรวจวัดต้องได้รับทวนสอบและบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม มีการฝึกอบรมสร้างจิตสำนึกให้กับบุคลากรที่อยู่ในองค์กรเพื่อให้เกิดความตระหนักต่อสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีการจัดทำขั้นตอนในการดำเนินการประเมินความสอดคล้องของระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมกับข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามช่วงเวลาที่กำหนด มีการฝึกอบรมสร้างจิตสำนึกให้กับบุคลากรที่อยู่ในองค์กรเพื่อให้เกิดความตระหนักต่อประเด็นต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ

3. ด้านการจัดองค์การ ในภาพรวมมีความสำคัญระดับมาก โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การจัดให้มีหน่วยงานที่มีหน้าที่ที่เหมาะสม รองลงมาคือ แต่งตั้งตัวแทนฝ่ายบริหารระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่มีสัมฤทธิ์ผล คณะทำงานได้ปฏิบัติงานตามแผนงานได้อย่างครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ แต่งตั้งคณะทำงาน โดยมีเจ้าหน้าที่มาจากหลายแผนกเพียงพอต่อการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม คณะทำงานแบ่งหน้าที่ในการดำเนินงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ ตามลำดับ

4. ด้านการสั่งการบังคับบัญชา ในภาพรวมมีความสำคัญระดับมาก เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหารสูงสุดของบริษัทของท่านทบทวนระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรตามช่วงเวลาที่กำหนด ผู้บริหารทุกระดับของบริษัทให้ความสำคัญต่อระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมและเกิดประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารทุกระดับมีการสั่งการและกำกับดูแล ในการปฏิบัติงานด้านระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม การดำเนินงานเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องและระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมยังคงมีความเหมาะสม

และเกิดประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับมีการตอบสนองต่อการสั่งการบังคับบัญชาได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง ตามลำดับ

5. ด้านการวางแผน ในภาพรวมมีสำคัญระดับมาก โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีการกำหนดนโยบายและวางแผนการลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รองลงมาคือ มีการกำหนดนโยบายและจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมและมีการกำหนดนโยบายและวางแผนการใช้ทรัพยากรที่ยั่งยืน กำหนดนโยบายและวางแผนดำเนินงานสอดคล้องกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม กำหนดนโยบายและจัดทำแผนงานการปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ มีการทบทวนแผนการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง นำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ตารางสรุปค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3

ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว	\bar{x}	sd.	ระดับความสำคัญ	ลำดับที่
ด้านการวางแผน	3.52	0.754	มาก	5
ด้านการจัดองค์การ	3.66	0.750	มาก	3
ด้านการสั่งการบังคับบัญชา	3.65	0.740	มาก	4
ด้านการประสานงาน	3.79	0.789	มาก	1
ด้านการควบคุม	3.66	0.586	มาก	2
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.52	0.754		

จากตารางที่ 1 สถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ทั้ง 5 ด้านเป็นระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ อันดับ 1 ด้านการประสานงาน มีค่าเฉลี่ย 3.79 อันดับ 2 ด้านการควบคุม ค่าเฉลี่ย 3.66 อันดับ 3 ด้านการจัดองค์การ ค่าเฉลี่ย 3.66 อันดับ 4 ด้านการสั่งการ ค่าเฉลี่ย 3.65 และ ด้านการวางแผน ค่าเฉลี่ย 3.52

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความสำคัญของปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ในภาพรวมจำแนกตามประเภทของอุตสาหกรรม

ประเภทของอุตสาหกรรม	\bar{x}	เกษตรและ	สินค้า	สินค้า	เทคโนโลยี
		อุตสาหกรรม	อุปโภค	สินค้า	
		อาหาร	บริโภค	อุตสาหกรรม	
	\bar{x}	3.83	3.99	3.74	3.45
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	3.83	-	0.213	0.001*	0.203
สินค้าอุปโภคบริโภค	3.99		-	0.213	0.416
สินค้าอุตสาหกรรม	3.74			-	0.203
เทคโนโลยี	3.45				-

*p ≤ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีที่ผ่านเกณฑ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ที่มาจากประเภทเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ให้ความสำคัญในปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ในภาพรวม แตกต่างกับผู้บริหารของสถานประกอบการประเภทสินค้าอุตสาหกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานประเภทเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ให้ความสำคัญของปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ด้านการวางแผน สูงกว่าผู้บริหารของสถานประกอบการประเภทสินค้าอุตสาหกรรม

การอภิปรายผลและสรุป

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรม สีเขียวระดับที่ 3 ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ด้านการประสานงาน รองลงมาคือ ด้านการควบคุม ด้านการจัดองค์การ ด้านการสั่งการ และด้านการวางแผน โดยมีประเด็นการอภิปรายผลรายด้าน ดังนี้

1. ด้านการวางแผน ในภาพรวมมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ประกอบการเห็นว่าการวางแผน การกำหนดนโยบายและจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม จะลดผลกระทบต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงลดผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการใช้ทรัพยากรที่ยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับ ธงชัย สันติวงษ์ (2543) ที่กล่าวถึงการวางแผน ว่าเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าถึง

เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเป็นผลกระทบต่อธุรกิจ และกำหนดขึ้นเป็นแผนปฏิบัติงาน หรือวิถีทางที่จะปฏิบัติขึ้นไว้เป็นแนวทางการทำงานในอนาคต

2. ด้านการจัดองค์การ ในภาพรวมมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ประกอบการเห็นว่า การจัดองค์การ จะต้องจัดให้มีหน่วยงานที่มีหน้าที่ ทางด้านสิ่งแวดล้อมมีความเหมาะสม และแต่งตั้ง ตัวแทนฝ่ายบริหารระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Management Representative : EMR) ที่มีสัมฤทธิ์ผล

3. ด้านการสั่งการบังคับบัญชา ในภาพรวมมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ประกอบการเห็นว่า การสั่งการบังคับบัญชาเพื่อให้สมาชิกในองค์การทุ่มเททำงานตามภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบของตนเองอย่างเต็มที่ เพื่อให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ และมีการทบทวนระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมขององค์การตามช่วงเวลาที่กำหนด

4. ด้านการประสานงาน ในภาพรวมให้ความสำคัญต่อ การประสานงาน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เมื่อผู้บริหารกำหนดแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดโครงสร้างองค์การให้มีความเหมาะสมแล้ว การสั่งการบังคับบัญชาเพื่อให้สมาชิกในองค์การทุ่มเททำงานตามภาระหน้าที่ความรับผิดชอบแล้ว การประสานงานระหว่างคณะทำงานกับบุคคลต่าง ๆ ที่รับผิดชอบในเรื่องอุตสาหกรรมสีเขียว มีการดำเนินโครงการอย่างใกล้ชิดและเหมาะสม และการประสานงาน กับหน่วยงานภายนอก ที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานราชการ มีประสิทธิภาพ

5. ด้านการควบคุม ในภาพรวมมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ประกอบการเห็นว่าการติดตามและทวนสอบตลอดจนบำรุงรักษาแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม จะต้องดำเนินการตรวจประเมินภายในระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่กำหนด เพื่อให้มั่นใจว่ามีการนำระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล และสอดคล้องกับข้อกำหนดต่าง ๆ มีขั้นตอนการดำเนินงานในการเฝ้าติดตาม /ตรวจวัด คุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมถึงเครื่องมือที่นำมาใช้ในการเฝ้าติดตามและตรวจวัดต้องได้รับทวนสอบและบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม

ในการเปรียบเทียบปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยด้านองค์การอภิปรายผลดังนี้

1. ผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีที่ผ่านเกณฑ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ที่มีประเภทอุตสาหกรรมต่างกัน ให้ความสำคัญของปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีที่ผ่านเกณฑ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ที่มีทุนจดทะเบียนองค์กรต่างกัน ให้ความสำคัญความสำเร็จของปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีที่ผ่านเกณฑ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ที่ระยะเวลาที่เปิดดำเนินกิจการต่างกัน ให้ความสำคัญความสำเร็จของปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ทั้งภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4. ผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีที่ผ่านเกณฑ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ที่มาจากสถานประกอบการที่มีช่องทางการจำหน่ายที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการสั่งการบังคับบัญชา และ ด้านการควบคุม แตกต่างกัน

5. ผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีที่ผ่านเกณฑ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ที่มีจำนวนพนักงานต่างกัน ให้ความสำคัญความสำเร็จของปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. ผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีที่ผ่านเกณฑ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ที่มีสถานะของเจ้าของกิจการต่างกัน ให้ความสำคัญความสำเร็จของปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะผลที่ได้จากการศึกษา

1. ด้านการวางแผน ผู้ประกอบการที่สนใจในกิจกรรมอุตสาหกรรมสีเขียว ควรมีการวางแผนจะช่วยให้เกิดการประสานสัมพันธ์ภายในองค์กร ทำให้การปฏิบัติเป็นไปด้วยความราบรื่นและสามารถตรวจสอบความสำเร็จของเป้าหมายได้ 1) การวางแผนกลยุทธ์ระดับองค์กรเพื่อมุ่งพิจารณาว่าจะผลิตสินค้าหรือบริการใดให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมสอดคล้องกับกิจกรรมอุตสาหกรรมสีเขียว การประเมินสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร 2) การวางแผนกลยุทธ์ระดับธุรกิจเพื่อมุ่งที่จะสร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขันและตำแหน่งธุรกิจให้อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 3) การวางแผนกลยุทธ์ระดับหน้าที่ เพื่อมุ่งเน้นในการใช้ทรัพยากรขององค์กรให้มีประสิทธิภาพสูงสุดภายใต้กลยุทธ์ระดับองค์กรและกลยุทธ์ระดับธุรกิจ

2. ด้านการจัดองค์การ ผู้ประกอบการที่สนใจในกิจกรรมอุตสาหกรรมสีเขียว ควรจัดให้มีหน่วยงานตามหน้าที่รับผิดชอบ ที่เหมาะสม มีการฝึกอบรมผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ให้มีความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จนสามารถเป็นผู้ประเมินความสอดคล้องของระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมกับข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้

3. ด้านการสั่งการบังคับบัญชา ผู้ประกอบการที่สนใจในกิจกรรมอุตสาหกรรมสีเขียว ควรมีการจัดการของผู้บริหาร หรือผู้มีอำนาจในการสั่งการตามหน้าที่ความรับผิดชอบ ชี้แนะ บุคคล การนิเทศงาน และการติดตามผล เพื่อให้กิจกรรมอุตสาหกรรมสีเขียวดำเนินไปตามแผน หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้

4. ด้านการประสานงาน ผู้ประกอบการที่สนใจในกิจกรรมอุตสาหกรรมสีเขียว จะต้องดำเนินการ คือ 1) ประสานความร่วมมือ จะต้องสร้างสัมพันธภาพในการทำงานร่วมกันของทุกฝ่าย โดยอาศัยความเข้าใจ หรือการตกลงร่วมกัน มีการรวบรวมกำลังความคิด วิธีการ เทคนิค และระดมทรัพยากรมาสนับสนุนงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เต็มใจที่จะทำงานร่วมกัน 2) จังหวะเวลา จะต้องปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละคน ตามกำหนดเวลาที่ตกลงกันให้ตรงเวลา 3) ความสอดคล้อง จะต้องพิจารณาความพอเหมาะพอดี ไม่ทำงานซ้อนกัน 4) ระบบการสื่อสาร จะต้องมีการสื่อสารที่เข้าใจตรงกันอย่างรวดเร็ว และราบรื่น 5) ผู้ประสานงาน จะต้องสามารถดึงทุกฝ่ายเข้าร่วมทำงาน เพื่อตรงไปสู่จุดหมายเดียวกัน ตามที่กำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของงาน

5. ด้านการควบคุม ผู้ประกอบการที่สนใจในกิจกรรมอุตสาหกรรมสีเขียว ควรมีการฝึกอบรมสร้างจิตสำนึกให้กับบุคลากรที่อยู่ในองค์กรเพื่อให้เกิดความตระหนักต่อประเด็นต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินงานในการเฝ้าติดตาม /ตรวจวัด คุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมถึงเครื่องมือที่นำมาใช้ในการเฝ้าติดตามและตรวจวัดต้องได้รับทวนสอบและบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

เนื่องจากเนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดประเภทของอุตสาหกรรมสีเขียวเฉพาะประเภทการเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร สินค้าอุปโภคบริโภค สินค้าอุตสาหกรรม และเทคโนโลยีเท่านั้น ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป เพื่อให้ครอบคลุมองค์การอุตสาหกรรมให้ครบถ้วน เพื่อให้มีองค์ความรู้ที่สมบูรณ์มากขึ้น จึงควรทำการศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ของโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดชลบุรี ในกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น ๆ เช่น อุตสาหกรรมบริการ ทรัพยากร ธุรกิจการเงิน เป็นต้น เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ที่เพิ่มมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ธงชัย สันติวงษ์. (2543). *องค์การและการบริหาร* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานจังหวัดชลบุรี. (2555). *ข้อมูลพื้นฐานแผนการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และการดำเนินงานตามนโยบายสำคัญ*. สืบค้น 20 สิงหาคม 2560, จาก <http://103.28.101.10/briefprovince/filedoc/20000000.pdf>.
- สำนักส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว. (2559). *ข้อมูลเกี่ยวกับโรงงานที่เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว*. สืบค้น 15 ธันวาคม 2559, จาก <http://greenindustry.diw.go.th/factorysearch.php?lang=th>
- หน่วยวิทยาศาสตร์กรีนพีซ. (2555). *รายงานกรณีศึกษาขบวนการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม*. สืบค้น 10 มกราคม 2561, จาก <http://www.greenpeace.org/seasia/th/press/reports/Illegal-Waste-Dumping/>
- อำนาจ อีรวนิช. (2553). *การจัดการยุคใหม่* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มาเธอร์ บอส แพคเก็จจิ้ง
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of psychological testing*. New York: Harper & Row.